

κτήσεις. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀποθανόντος τοῦ Ἀλέξανδρου διεδέξατο αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸ 323 Π. Χ., δεσμοὶ οἱ συνδέοντες τὴν Ἰνδικὴν μετὰ τοῦ βασιλείου ἐχάλαρώθησαν ἔτι μᾶλλον τοῦ χρόνου προϊόντος. Κατὰ τὴν νομὴν τὴν γενομένην μετὰ τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ, αἱ ἀνατολικαὶ ἐπαρχίαι οὐδόλως συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτὴν. Ἀνατολίως τὰ Μακεδονικὰ συμπεφέροντα ἐπηγρύπνει ἐν Ἰνδικῇ ὁ Ἰνδοὺς, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος διώρισεν ἀρχηγὸν τῶν ἐν αὐτῇ στρατευμάτων, ὃ δὲ Πίθων ἦν σατράπης τοῦ Κάτω Ἰνδοῦ. Κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐπῆλθον μεταβολαὶ τινες. Μετὰ τὴν νομὴν τὴν γενομένην εἰς τὴν Τριπαράδεισον ἐν Συρίᾳ κατὰ τὸ 321, ὁ Πίθων ἀνηγορεύθη σατράπης τῶν παρὰ τὴν Παροπάρσων χωρῶν καὶ ἀντικατέστη εἰς τὴν προτέραν σατραπείαν ὑπὸ τοῦ Πόρου, ὅστις ἐξίτηνε τὰς κτήσεις του μέχρι τῶν ὁρίμων τοῦ Ἰνδοῦ. Ὁ Ἀντίπατρος ἤθελε βεβαίως ἐκστρατεῖν ἐναντίον τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Ταξίλχ, οἵτινες ἀνεκηρύσσοντο ἐκστρατικῶς ἀνεξάρτητοι, εἰν τοιαύτη τις ἀπομεμακρυσμένη ἐκστρατεία δὲν ἐξέθετεν εἰς βέβαιον κίνδυνον τὴν ἰσχύον του. Ἐκστρατείας ταύτης τοῦ Ἀντιπάτρου ἢ Μακεδονικῆ ὑπεροχῆ οὐ σθένησε μεγάλως ἐν Ἀσίᾳ. Ἐν τούτοις διέμενον εἰσέτι ἐκείνη κεφαλῆς τῶν Μακεδονικῶν ἀποικιῶν καὶ φρουρῶν ὁ Εὐδῆμος ὅστις ἀπὸ τοῦ 322 μέχρι τοῦ 317 πολεμῶν κατέστρεψε τὸν Πόρον, καταλαβὼν τὰς κτήσεις του καὶ ἔλαβε μέρος μετὰ τῶν Εὐμένων τῷ 317 ἐναντὶον τῶν σατραπῶν, τὰ μάλιστα μετὰ τῶν Ἰνδῶν εἰς τὴν ἤτταν αὐτοῦ ἐν τῇ μάχῃ τῆς Γαβίνης. Μετὰ τὴν μάχην ταύτην οἱ Ἕλληνες μετ' ἐκπλήξεως ἐθεάσαντο τὸ θέαμα, δεινὸν δι' αὐτοὺς, καθ' ὃ ἡ χήρα Ἰνδοῦ τινος ἀρχαίου φονευθέντος κατὰ τὴν μάχην ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐδήμου ἐρρίφθη εἰς τὴν πυρὰν καὶ ἐκάη μετὰ τοῦ πτώματος τοῦ σὺν τῇ. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Εὐδῆμος συνώμοσε κατὰ τοῦ Εὐμένηος κατὰ δὲ τὸ 316 μετὰ τὴν μάχην τῆς Γαδαμάρτας ἐθανάτωσε τὴν διαταγῇ τοῦ Ἀντιγόνου.